

Peter Cuijpers

Pascha en avondmaal

‘Waar wilt U dat wij het bereiden?’

Lukas 22:7-20

In Lukas 22 is sprake van het Pascha en het avondmaal. Dit is de laatste keer dat de Heere Jezus op aarde Pesach zou vieren. Aansluitend hierop stelde Hij het avondmaal in (vs. 19-20). Het wordt dan ook wel het laatste avondmaal genoemd. Het was het vurige verlangen van de Heere Jezus om samen met Zijn discipelen het Pascha te vieren, *voordat* Hij zou lijden.

Als we het brood breken, denken we *terug* aan het lijden en sterven van de Heere Jezus; we verkondigen immers de ‘dood’ van de Heer totdat Hij komt (1 Kor. 11:26). De Heer zei tegen Zijn discipelen: *‘Doet dit tot Mijn gedachtenis.’* Bij het verlangen van de Heer hebben we stilgestaan, maar is het ook óns vurig verlangen om gehoor te geven aan de wens van de Heer? En waar doen we dit dan, want er zijn zoveel verschillende kerken en gemeenten. Vragen waarbij we kort stilstaan in het licht van onze tijd.

Waar wilt U dat wij het bereiden?

Nadat de Heer Petrus en Johannes opdracht had gegeven het Pascha voor te bereiden, zeiden zij tot Hem: *Waar wilt U dat wij het bereiden?* Wie stelt deze vraag nog? Net als in de tijd van het boek Richteren leven wij in dagen waarin eenieder doet wat juist is in zijn ogen (Richt. 21:25). De vraag is niet meer: Waar wilt ‘U’, dat wij samenkomen om brood te breken? De vragen die vandaag gesteld worden, zijn deze: Waar voel ‘ik’ mij thuis? Waar wordt in ‘mijn’ behoeften voorzien? Wordt er wel of niet gezongen uit de bundel Opwekking, en is dit onder begeleiding van een

aanbiddingsband? Wordt er iets voor de kinderen en de jeugd georganiseerd? Is er genoeg ruimte voor zusters om zich tijdens de diensten te ontplooiën? Enzovoort. Niet dat dit soort vragen verkeerd zijn; maar wat als er niet gezongen wordt uit de bundel Opwekking, en er geen aanbiddingsband op het podium staat?

Is de Heer dan alleen aanwezig in kerken en gemeenten waar al deze zaken aanwezig zijn? Wat moeten we dan met het vers uit Mattheüs 18:20: *'Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden'*? Met deze uitspraak van de Heer komen een aantal van 'onze' wensen te vervallen. Géén aanbiddingsband, géén grote jeugdgroep, géén kerkgebouw, géén opwekkingsliederen, enzovoort. Nu ben ik me ervan bewust dat zich na Pinksteren grote veranderingen hebben voorgedaan, maar toch!

De klant is koning

Recente cijfers tonen aan dat de traditionele kerken leeglopen. Met name de jeugd zoekt het in evangelische en charismatische gemeenten. Daar valt wat de beleven, daar zijn de preken kort en boeiend. In veel van deze gemeenten staat een aanbiddingsband op het podium, er zijn mimespelen, er wordt gedanst, geklapt en met vlaggen gezwaaid. Maar hoe zit het met de bidstonden en de Bijbelstudieavonden? Hoeveel stoelen zijn er dán gevuld? Een mooie graadmeter voor de gezondheid van een kerk of gemeente!

Een gelovige die zich grote zorgen maakte over de gang van zaken in de kerk, maakte de volgende opmerking: *'Wanneer zal de kerk stoppen met het vermaken van de bokken, en weer beginnen met het weiden van de schapen?'* Als kerken bezoekers proberen te trekken met termen als 'een magische licht- en muziekshow', dan kunnen we ons terecht zorgen maken over de gang van zaken in de kerk. De opdracht die Petrus van de Heere Jezus kreeg, was immers niet om de schapen te vermaken maar om ze te weiden en te hoeden (Joh. 21:15-17).

Laten we eerlijk zijn: *'De klant is koning' geldt in veel gemeenten.* Deze slogan uit de reclamewereld is in veel kerken en gemeenten binnengeslopen. Geef de klant wat hij wenst, en je zult zien dat de kerk gaat groeien. Het gaat al lang niet meer om de kwaliteit, wat telt is de kwantiteit. Als de stoelen en kerkbanken gevuld zijn, dan zit het wel goed! De bundel Opwekking staat vol met liederen over Koning Jezus, maar als 'Koning' Jezus ondergeschikt wordt gemaakt aan de wensen van de klant, wie zit er dan op de troon?

Vragen:

Waarnaar bent u/jij op zoek? Is dit een plaats waar de Heere Jezus het Middelpunt is? Een plaats waar rekening wordt gehouden met Gods orde en heiligheid? Een plaats waar de Heere Jezus op de troon zit, en waar elke eerste dag van de week het brood wordt gebroken tot Zijn gedachtenis? Een plaats waar de schapen worden geweid en gehoed? Zijn dit op uw/jouw zoektocht naar een kerk of gemeente de hoofdzaken of de bijzaken?

De man met de waterkruik

We hebben stilgestaan bij de vraag van Petrus en Johannes: *‘Waar wilt U dat wij het bereiden?’* Nu staan we stil bij het antwoord van de Heer: *‘Hij nu zei tot hen: Zie, als u de stad binnengaat, zal u een man tegenkomen die een kruik water draagt; volg hem in het huis dat hij binnengaat’* (vs. 10).

Waar moesten ze zijn? Ananias, een discipel van de Heere Jezus, kreeg van de Heer precies te horen waar hij moest zijn om Saulus te ontmoeten: *‘Sta op en ga naar de straat, de Rechte geheten, en zoek in het huis van Judas naar iemand van Tarsus, genaamd Saulus’* (Hand. 9:11). In tegenstelling tot Ananias kregen Petrus en Johannes geen adres waar ze moesten zijn; en daaraan is tot op de dag van vandaag niets veranderd! Ze kregen één aanwijzing mee: Ze moesten op zoek gaan naar een man met een waterkruik. In de stad zouden ze iemand tegenkomen die een kruik water droeg; hém moesten ze volgen. Het huis dat hij zou binnengaan, was de plaats waar de Heer met hen wilde samenkomen.

Er waren niet veel mannen die met een kruik water op hun hoofd rondliepen. Die taak was in de regel weggelegd voor de vrouwen. Het is dan ook niet zo vreemd dat deze man tussen de mensenmassa opviel. De man, die niet bij naam wordt genoemd, is een type van de Heilige Geest. En de kruik met water die hij draagt, is een beeld van het Woord van God (vgl. Ef. 5:26). Deze twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is, zoals we in een lied zingen: *Daar, waar Geest en woord zich paren, waar de Geest spreekt uit het woord, wil Hij óók de zin verklaren aan elkeen die biddend hoort* (GL. 170:1). We krijgen van de Heer geen adres. Hij wijst ons op de Heilige Geest. Als we Hém volgen, zal Hij ons vanuit het Woord van God duidelijk maken waar we moeten zijn.

De kruik met water

Petrus en Johannes zijn de man met de waterkruik gevolgd, toen hij het huis was binnengegaan. Maar waarom had hij een kruik met water bij zich? Het antwoord vinden we in Johannes 13. De kruik met water werd in de bovenzaal neergezet om de voeten te wassen. Als wij maaltijd met de Heere Jezus houden, kan dit namelijk niet met vuile voeten! In die tijd werden de voeten van de bezoekers door een slaaf gewassen. Maar bij deze maaltijd was geen slaaf aanwezig. Waarom niet? Omdat de Heer geen 'slaven' uitnodigt om maaltijd met Hem te houden! De tafel is aangericht voor discipelen, en niet voor slaven, die om wat voor reden dan ook niet vrijgemaakt zijn van hun zonden. Discipelen geloven in de Heere Jezus en blijven in Zijn woord. Zij kennen de waarheid, en de waarheid heeft hen vrijgemaakt (vgl. Joh. 8:31-36).

De discipelen hadden echt wel opgemerkt dat er geen slaaf aanwezig was, maar ze vertikten het om zich te vernederen en het werk van een slaaf te verrichten; dáárvoor voelden ze zich te groot (vgl. Luk. 22:24). Toen stond hun Heer en Meester op. Hij legde Zijn kleren af, nam een linnen doek, omgordde Zich daarmee en waste de voeten van Zijn discipelen; óók de voeten van Judas die Hem zou verraden. Daarna zei Hij: *'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u doet zoals Ik u heb gedaan'* (Joh. 13:14-15). We gaan dit niet verder uitspitten, maar een kerk of gemeente waar men zich te goed voelt om in navolging van onze Heer en Meester elkaars voeten te wassen, ga ik voorbij in mijn zoektocht.

De Heer staat namelijk niet toe dat discipelen met vuile voeten aan Zijn tafel aanzitten. Hij is Dezelfde die Zich in het Oude Testament aan Mozes openbaarde. Bij monde van Mozes gaf Hij aan de priesters de opdracht om de voeten en handen te wassen, vóórdát ze het heiligdom ingingen om priesterdienst te verrichten. Deden zij dit niet? Dan zouden ze sterven! (Ex. 30:17-21). Ja, wordt er dan gezegd: 'Dit is het Oude Testament.' Dat klopt, wij leven niet onder de wet, maar onder de genade. Iemand met vuile voeten moet dit onder de genade niet letterlijk met de dood bekopen. Wat maken dit soort Schriftgedeelten ons duidelijk? Dat God heilig is! Aan Gods heiligheid is niets veranderd, want er staat geschreven: *'Wees heilig, want Ik ben heilig'* (1 Petr. 1:16). En dit is het Nieuwe Testament!

Vuile voeten

Voor de duidelijkheid: Het wassen van elkaars voeten moeten we niet letterlijk opvatten, zoals het nu nog de gewoonte van de paus is om op Witte Donderdag de

voeten te wassen van een aantal mensen. De voetwassing moeten we figuurlijk opvatten. De geestelijke betekenis is deze: als een broeder of zuster zondigt in de wandel, dan heeft hij of zij vuile voeten. Als dit aan het licht komt, moet een broeder zo iemand bezoeken en, geestelijk gesproken, de voeten gaan wassen. In alle nederigheid gaat hij het gesprek aan met de desbetreffende persoon om die weer op het rechte pad te brengen. Het Woord van God (het water) wordt dan toegepast, en als de betreffende persoon de zonde erkent en belijdt, heeft die weer reine voeten.

Wie een ander de voeten gaat wassen, moet ervan doordrongen zijn dat hij geen haar beter is dan degene die gestruikeld is. De 'voet-wasser' moet bij deze dienst dan ook op zichzelf zien; ook hij kan in verzoeking komen (Gal. 6:1). *'Daarom, laat hij die meent te staan, uitkijken dat hij niet valt'* (1 Kor. 10:12).

Terugkomend op de vraag aan het begin van dit artikel: Bij welke kerk of gemeente moet ik zijn? Hebt u/jij al een aantal aanwijzingen gekregen? Maar het antwoord is uiteindelijk van de Heer: Volg de man met de kruik water! Onderzoek het Woord van God, en laat u daarbij leiden door Gods Geest. Hij brengt u naar de plaats waar u/jij moet zijn, want wie biddend zoekt, zal vinden (Matt. 7:7).
